

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei
Pe jumătate 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

O datorie de împlinit.

— Să alergăm în ajutorul Inalt Preasfințitului Mitropolit VASILE, să isprăvească „Institutul Recunoștinței“.

Am fost ieri la noua clădire a „Institutului Recunoștinței“.

O zi frumoasă cu soare cald, înveselitor, adevărat cap de primăvară. In aer plutește un miros plăcut de viață nouă.

Din vile apropiate vine o mireasmă dulce de muguri proaspeți, iar sălciile de pe Câmpul Libertății leagănă cu mândrie noua lor podoabă de mătăsoare. S'au trezit și grădinile din jurul Blajului. Ele sunt învelite într'o ceață ușoară de fum și par ca o cădelniță uriașă care își trimite prinoasele spre bolta albastră a cerului, de unde coboară înnoirea lumii. Printre crengile arborilor sboară păsărele cari își întemeiază gospodăriile viitoare. Se văd pluguri pe câmp și cârduri de oișoare. In jurul lor sburdă mielușei, cari se bucură de soare și de sosirea primăverii.

Viața pornește năvalnică pretutindeni.

Imi întorc însă privirea la zidurile „Institutului Recunoștinței“ într'aurite de soarele primăvăratic și le găsesc tot așa cum au rămas din toamna trecută. Deosebirea e că de astădată ele sunt tăcute și triste par'că. De câteori le-am văzut înaintea zăpezii, le-am aflat totdeauna învelite în zgomot mare, în sunet de unelte și'n cântece de lucrători. Sute de muncitori, zidari, păleri, bărdași, se încrucișau pe-aici în toamna trecută și zoriau din răspuțeri să pună clădirea sub acoperiș. Era mișcare aici, era vuet și chiot. Uruiau mașinile de ridicat cărămizi, ciocăneau bărdașii și cântau fetele cari urcau malter.

Acum însă e tăcere și zidurile se prăjesc singuratic în soare. Numai pe coperiș guraiesc niște familii de porumbi.

Intr'un colț am găsit pe bătrânul meșter-păler care alte dăți răgușia de de atâta treabă. De astă dată l-am văzut mocnit, fumând abătut o țigară.

— Păi bine, băciule păler, cum se face asta? Toată firea e la treabă și dumneata îți mocnești țigara în comanda d-tale de scânduri? Nu lucrați? Pe când urci schelele iarăș?

— E greu, domnule, că n-au sosit încă banii. La o casă ca asta trebuie milioane peste milioane și azi cu greu se fac milioanele. Trebuie să aștept. Și-i grea așteptarea, domnule, când știi că sorocul muncii tale a început.

L-am mângâiat pe moșneag.

— Lasă, moșule, nu fi îngrijat că vine și rândul dumneavoastră. Inalt Preasfinția Sa, bunul Părinte Vasile, ctitorul acestor așezăminte, nu te-a uitat. O, nu! Inalt Preasfinția Sa nu are odihnă nici ziua nici noaptea, de grija acestei clădiri. Și nu se va odihni până nu vei ieși dumneata din casa isprăvită și dată menirii ei. N'ai grijă și să n'aibă nime, că lucrul se va isprăvi deplin și cu bine.

Așa l-am îmbunat pe bătrânul păler al Institutului Recunoștinței. Noi știm că Inalt Preasfințitul Vasile are mai mult decât orice la suflet acest așezământ de învățatură. Și pre cum i-a pus piatra fundamentală, așa îl va și binecuvânta, dăruindu-l bisericii și neamului nostru. *Inșă mai știm și cu câte greutateți neînchipuite trebuie să lupte ca să iasă de undeva milioanele de lipsă pentru isprăvirea lui.*

Și tocmai fiindcă simțim acestea mari greutateți, îndemnăm din toată inima pe toți ceice n'au alergat încă cu obolul lor în ajutorul acestei mărețe clădiri de învățatură, *să vie cât mai curând cu darurile lor*, îndemnând și pe alții să vie, că vremea este să impresoare iarăș zgomotul muncii aceste sfinte ziduri proaspete.

Ce s'a lucrat până acuma s'a lucrat cu bani de *danii*. Foștii școlari ai Blajului, cari s'au luminat într'ansul și au putut să-și dureze aici o cale în lume, au dat din plin și cu vârf, fie-le fapta pomenită în veci. Dar n'au dat încă toți. Și-ar fi păcat să rămână pe jumătate un lucru așa de măreț, care e merit să slujască binele sufletesc al neamului întreg.

Acum mai mult decât ori când este deci timpul să alergăm în ajutorul bunului Arhiereu, care vrea să întărească Blajul bătrân cu o nouă cetate de lumină și de cultură creștinească!

Ce pătesc nebunii.

Sau unde duc proorociile așa numiților „adventiști de ziua a șaptea“ (un fel de pocăți).

Aici în America s'a aflat o femeie stricată de cap, care, în lipsă de altă treabă, s'a apucat de prorocit și a început să răspândească în numele Domnului tot felul de știri întru nimic deosebite de băgăuilele bolnave ale celor din casele de nebuni.

Pe urma ei au răsărit alți și iarăș alți proroci în diferitele părți ale Americii și pe urmă, ce le-a dat necuratul în gând, se apucă și răspândesc vestea, că ei au vorbit cu Dumnezeu, că Dumnezeu s'a săturat de ticăloșiile oamenilor și că s'a hotărât ca pe ziua de 6 Februarie să prăpădească lumea, cruțând numai o mână de oameni cari cred și mărturisesc credința singurei biserici adevărate care ar fi „Biserica adventistă de ziua a șaptea“.

Cei lesne crezători și-au vândut averile și au alergat în California, unde era să li-se arate Domnul și să-i ia la sine, iar alții s'au strâns în cete pe maidanele din apropierea orașelor dând de lucru polițiștilor cari nu voiau să audă de sfârșitul lumii.

Și lumea nu s'a prăpădit și nu se va prăpădi. Dar se vor prăpădi nebunii cari cred în asemenea fleacuri. Unii dintre acești rătăciți au rămas acum săraci, alții și-au pierdut lucrul de mai înainte, alții s'au împușcat de frica sfârșitului iar alții încep acum să se spânzure sau să parăsească legea și credința care i-a nenorocit și i-a făcut de răs.

In Tolido, Karl F. Danzeisen și-a împușcat soția și pe sine, iar în Cleveland predicatorul și prorocul Charles Ford s'a spânzurat, pentru că soția sa, văzând, că nu se prăpădește lumea, s'a lăpădat de credința și biserica lui.

Așa pătesc nebunii!

Românul din Joungstown.

Grozave pustiiri de vânt în America.

— Vântul „Tornado“ a măturat sate și orașe întregi.

Din Statele Unite ale Americii de Nord au sosit în săptămâna trecută vești grozave. Peste vre-o cinci țărișoare a trecut o volbură cumplită de vânt și s'au pustiit mai mult ca 20 de sate și orașe. Furtuna a fost mai mare în statele Illinois, Indiana și Tenessa. Orașele *Decoto, Tompsville și Parish* s'au prăpădit cu totul. Din ele n'au mai rămas decât mormane de pietri. Mii de oameni au murit și alte mii au fost răniți. Morții de prin sate nici n'au putut fi numărați încă.

Volbura s'a pornit din cauza răcelii din văzduh. Ridicându-se aerul mai cald de pe pământ spre nori, s'a făcut gol de aer cu furtună. Vântul a fost așa de cumplit, încât în mai puțin de 5 minute a măturat totul în calea lui. Trenuri întregi au fost măturate din mers, iar casele s'au prăbușit ca nește căpițe de otavă!

Intr'o școală 200 de copii au murit cu învățător cu tot, căci i-a găsit volbura chiar fiind la carte și dărâmandu-se școala pe dansii, toți s'au prăpădit. Lângă căderea de ape numită „Niagara“ era o biserică mare și vestită; s'a prăbușit și ea ca o găoace de ou.

Automobile, cari erau în mers pe drumuri de țară, au fost luate pe sus de vânt și purtate prin aer ca fulgii de pene. În multe părți pe urma volburii s'au iscat focuri mari și ce nu s'a prăpădit de vânt s'a prăpădit de flăcări. Prepestenie ne mai pomenită!

O mare cercare dela Dumnezeu pe capul Americanilor. Să zici: Doamne apără!

Alegerea dela Reghin.

Cu 33 de voturi mai mult, a ieșit ales d. Octavian Goga.

Alegerea dela Reghin s'a isprăvit Luni în 23 Martie. Când scriem acestea șire se știe numai atâta, că ales a ieșit d. Goga cu 33 de voturi peste ale dlui Voicu Nițescu. Va să zică o „biruință“ foarte greu câștigată.

În alegerea dela Reghin d. Goga a avut de partea sa pe unguri, cari aveau îndrumări dela partidul lor unguresc să voteze numai cu D-sa. Și mai avea d. Goga și sprijinul arhierilor și preoțimii ortodoxe. Ba mai mult, nici guvernul n'a dorit să iasă altcineva ales decât tot d. Goga. Prin urmare, pentru biruința d-sale — celea 33 de voturi mai mult, nu prea sunt mare lucru.

Dureros este însă, că, precum spun cei ce au fost de față la Reghin, pe acolo s'au întâmplat și fapte foarte triste. Se spune că au fost duși prin sate bătăuși înarmați cu ciomege și cu „boxuri“. Într'un sat d. Dr. Aurel Dobrescu, deputat, a fost foarte rău bătut și rănit, dimpreună cu alți doi oameni ai Partidului Național. Dl Dobrescu s'a ales curâni grele la un picior și cu altele în coaste, iar ceilalți prietini ai săi zac în spital cu capetele umflate. Bătaia a fost în Hodac și cei trei oameni din Partidul Național aveau în față lor peste 20 de aderenți ai dlui Goga. Zice că însuși d. Groza averescanul, a trebuit să-l scoată pe d. Dobrescu din mâinile bătăușilor. Că de nu, se întâmpla poate și moarte de om.

În orice caz trist e, că am ajuns să auzim de alegeri cu vărsări de sânge ca și pe vremea lui Tisza, parcă n'am fi români cu toții. Deosebirea e că atunci sângele ni-l vărsau ungurii, acum ni-l vărsăm noi de noi, Români.

Intr'adevăr, stășieter de trist!

Alegerea de senator la Gorj.

Deodată cu alegerea de deputat la Reghin s'a făcut și alegere de senator în județul Gorj din Vechiul Regat. Nu se știe cine a ieșit ales acolo. Scriu însă gazetele din București că și la Gorj „s'a lucrat“ cu bătăi și cu arme netrebnice, Candidatul Partidului Național d. Demetriu Dobrescu, un vestit avocat dela București, nu știm a fost ales sau ba, dar de bătut a fost bătut ca și d. Dobrescu Aurel la Reghin.

Un bucureștean despre alegerea dela Reghin. Un domn dela București care a fost de față la alegerea dela Reghin, scria înainte de adunare prietinelor săi dela București următoarele: „Totul atârână aici dela câți români va putea rupe Goga“ (să voteze cu dansul). E știut, că d. Goga s'a sprijinit la Reghin mai cu seamă pe voturile ungarilor.

Graunțe sufletești.

Datorința de a fi recunoscători.

„Fă bine și așteaptă rău“ este un adevăr pe care aproape zilnic îl putem vedea adevărat cu toții, de aceea și spun unii oameni cu dare de mână, că ei nu mai fac nimănui nici un bine. Și rău, foarte rău fac săracii, cari, primind o binefacere, nu numai că nu le sunt mulțămitori binefăcătorilor, ci le fac încă și rău. Dumnezeu este foarte supărat pe acest fel de oameni, de aceea ne și îndeamnă apostolul Pavel zicând: „*Intru toate mulțămiți, că aceasta este voia lui Dumnezeu întru Isus Hristos spre voi*“ (I. Tess. 5, 18), iară Isus s'a supărat foarte, când a vindecat pe cei 10 leproși dintre cari numai unul, și acela străin, a venit să-i mulțamească (Luca 17, 17). Cât de duios se plânge Domnul la prorocul Isaia: „*Cunoscut-au bouul pe stăpânul și asinul ieslea Domnului său, iară Israel nu m-a cunoscut pe mine* (1, 3)!

Chiar de aceea suntem datori să mulțămim pentru binefacerile primite mai întâi bunului și milostivului Dumnezeu, „*că toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorînd dela părintele luminilor*“ (Iacob 1, 17), iar în locul al doilea binefăcătorilor noștri. Prorocul și regele David, care a primit multe binefaceri dela Ionathan, a poruncit, după moartea lui Ionathan, ca fiul schiop al acestuia să fie adus în curtea sa, și apoi l-a mângâiat, i-a făcut mai multe binefaceri, l-a pus să mănânce cu el la masă și i-a dat lui tot pământul primit dela Saul. Dar chiar și animalele s'au dovedit a fi mai mulțămitoare decât omul, astfel cetim în vechile cărți ale sfinților părinți că la Roma a fost aruncat un rob cu numele Androclus înaintea leilor. Dară venind leul spre Androclus nu numai că nu l-a omorît, ci s'a pus la picioarele lui și a început să-l lingă. Poporul întreg a rămas înmărmurit văzându-o aceasta, iară împăratul l-a chemat înaintea sa, întrebându-l, cum se poate una ca aceasta. Robul a povestit în fața mulțimii, că înainte cu 3 ani se afla în Africa și că a rătăcit într'o peșteră, unde un leu își tot lingea un picior de dinainte, care era umflat și puroia. Robul l-a vindecat pe leu, iară leul acuma, la rândul său, a știut să-i fie mulțămitor. Robul a fost iertat numai decât. Iată că în cazul acesta un animal se dovedește mai recunoscător decât atâți oameni.

Prin faptul că suntem mulțămitori, ne facem vrednici de noi binefaceri, pe când prin nerecunoștință ajungem la mizerii tot mai mari. Eram odată într'un sat, un țăran mă chemase la prânz, iară eu înainte de prânz zisei ca de obicei o rugăciune, făcându-mi semnul sfintei cruci. Era dogoreală mare, rămăsesem cu toții numai în cămașe, când deodată vedem ridicându-se un nour greu. În câteva minute s'a întunecat soarele și a început o ploaie și apoi o grindină, care cât ai bate în palme a nimicit toată roada bietului țăran. Da atunci copilul de după masă, era cam de 8—9 ani, zise: „Vezi tată, cum ne-a pedepsit Dumnezeu, dacă nu ne rugăm nici odată înainte și după masă!“ Tatăl a dat din cap, s'a uitat la mine și a zis: „Mai că o fi având dreptate băiatul!“ Nerecunoștința este dovada de un suflet rău și sălbatec, de aceea de astfel de oameni se ferește toată lumea. Și

are lumea de data aceasta toată dreptatea, pentru că zice sf. Ioan: „*De va zice cineva, că iubesc pe Dumnezeu, iară pe fratele său urește, mincinos este; că cel ce nu iubeste pe fratele său, pe carele l-a vădus, pe Dumnezeu, pe care nu l-a vădus, cum poate să-l iubească?*“ (I. 4, 20).

Cu nerecunoștința însă trebuie să ne obișnuim și împăcăm, pentru că orice vom face rămâne dreaptă vorba Românilor: „Fă bine și așteaptă rău!“ Așa au pățit prorocii Vechiului Testament, Măntuitorul, apostolii și cei mai mari oameni ai lumii, ca Aristide, Miltiade, Themistocle, Phokion, Socrate Columb, și atâția alții.

Părintele Iuliu.

Creșterea și asigurarea vitelor.

Suntem lucrătorii de pământ. Lucrarea pământului însă n'o putem face fără vite. Cu vitele ne ajutam la arat și cu vitele cărăm de pe câmp și bucatele. Dela vite avem chiar și hrană și îmbrăcăminte. De aceea vitele trebuie să le grijim. Mai ales astăzi, când avem pământ din belșug, trebuie să ne îngrijim, să avem și vite bune. Să nu ne îndestulim cu orice stăpătură, ci să avem vite de soiul ales. Pentru aceasta să ne îngrijim, ca taurul să fie de soiul bun.

În Danemarca, sătenii din fiecare comună au câte o cooperativă pentru creșterea vitelor. Anume, se înțeleg cu toții, pun o anumită sumă de bani și cumpără taurul trebuitor. Au și statute în regulă, în cari se spune pentru câte vaci poate să fie un taur — de obicei un taur n'are mai mult de 25 vaci — și cum trebuie îngrijit taurul.

Mai mult, se conduce un Registru, în care fiecare vacă are o foaie — un fel de matricolă — în care se înseamnă toate datele începând dela fătare. Astfel când cineva vrea se cumpere o vită, în acel Registru poate să găsească de ce soiul este cea vită și dela ce taur.

La noi încă în sătenii câte un taur. Acest taur în multe locuri are câte optzeci, o sută ori o sută cincizeci de vaci. În astfel de cazuri este cu neputință, ca vițelii să fie toți frumoși și sănătoși și multe vaci rămân și sterpe. Din sgârcenie nici nu ne trudim să avem taur de soiul ales, căci acela costează prea mulți bani. Și îngrijirea taurului se dă prin licitație aceluia, care se obligă, că îl va ține mai lesne. Acela chiar pentru că îl ține lesne, nu-l prea îngrijește. În grajd e gunoii și necurătenie, iar autrețul e slab de tot, de multe ori numai paie sau ogrinji. Și astfel tot pe noi ne păgubim.

De aceea să ne întovărășim cu toții, cari avem vite și să punem bani, să cumpărăm taurii trebuitori și totdeauna de soiul ales. Să-l îngrijim bine. Să luăm pildă dela sătenii din Danemarca și de bună seamă nu vom păgubi.

Să poate întâmpla, că pe lângă grija cea mai bună, vreunui dintre săteni să-i peară o vacă sau un bou. Și aceasta e pagubă mare, care numai cu greu și foarte târziu se mai poate repara. În astfel de cazuri încă să poate ajuta. Anume se înțeleg toți sătenii cari au vite și fac o cooperativă pentru asigurarea vitelor.

În Danemarca, în Franța și în Belgia astfel de cooperative pentru asigurarea vitelor sunt așa de multe, încât nu este sat în care să nu se găsească.

Pentru acestea cooperative încă se fac statute în regulă. În înțelesul statutelor, sătenii înscrși în cooperativă sunt datori să-și ducă vitele la vizită. Și numai vitele sănătoase vor fi scrise în Registrul cooperativei. Pentru

acestea vite, sătenii vor fi datori să plătească o anumită taxă anuală — să zicem 25 Lei de o vită.

Când se întâmplă câte o nenorocire, și moare vre-o vită, să trimit doi pricepători: unul dela cooperativă și altul ca împuternicit al păgubașului. Aceștia prețuiesc vita moartă și cooperativa o plătește.

Să mai poate lucra și în felul acela, că membrii cooperativei nu mai plătesc taxă anuală pentru vitele asigurate, ci în cazul când vre-o vită înscrisă în Registrul cooperativei se prăpădește, cei doi pricepători, prețuiesc vita moartă și suma în cât a fost prețuită — să zicem 6000—7000 Lei — se împarte pe toți membrii cooperativei. Să vine pe unul 40—50 Lei. Și aceasta sumă, destul de mică bucuros o plătește fiecare, aducându-și aminte, că și lui i-se poate întâmpla astfel de nenorocire.

În vreme de o lună, cel păgubit primește prețul vitei și astfel dauna pricinuită iarăși se repara și păguba nu se mai simțește.

De aceea nici nu se poate o însoțire mai bună și mai folositoare, decât cooperativa pentru asigurarea vitelor. Să înființăm în fiecare comună astfel de cooperative și nu ne vom bănuși.

Ion Popu-Câmpianu.

Cultivarea bumbacului.

În urma scrisorii mele din „Unirea Poporului“ despre cultivarea bumbacului, mulți economi mi-au cerut, să le răspund, că de unde și cu ce preț ar ajunge la sămânța de bumbac?

În „Unirea Poporului“ nr. 6—1925 am făcut de știre tuturor, că Ministerul de agricultură a trimis un om priceput după sămânță, în Egipt, și că după sosirea sămânței, o va împărți tuturor, căror doare să facă probă cu sămânțarea bumbacului.

Cu prilejul acesta, vestesc tuturor, că sămânța a sosit la București și Ministerul agriculturii împarte fiecăruia, de câtă are lipsă și încă cu un preț foarte mic. Iată, ce cetesc în gazeta din București „Neamul Românesc“, nr. 60 din 15 Martie: „Dorind a experimenta și cultura bumbacului la noi în țară, ministerul prin personalul său de specialitate, a întreprins cercetări, asupra celor mai bune varietăți de bumbac în Egipt și ținuturile de sud ale Peninsulei Balcanice.

În urma acestei cercetări, ministerul a adus din Egipt și din Macedonia 7000 kg. sămânță de bumbac din varietățile: *Sakellarides*, *Pilion* și *Ashmuni*.

Varietatea *Sakellarides*, are vegetația cea mai lungă și dă fibra cea mai mătăsoasă, mai rezistentă și mai lungă. Este bumbacul cel mai cerut pe piață. Ministerul recomandă această varietate cultivatorilor din Dobrogea și mai ales cultivatorilor cu dare de mână.

Varietatea *Pilion*, are perioada de vegetație mijlocie, și se recomandă cultivatorilor din câmpia Dunăreană a Munteniei.

Varietatea *Ashmuni*, este cea mai timpurie și se recomandă cultivator din șesul Olteniei și Banatului.

Varietatea balcanică se recomandă pentru sudul Dobrogei și Cadrilater.

Ministerul agriculturii aduce la cunoștința cultivatorilor, că le poate distribui imediat, la cerere, sămânță de bumbac, din varietățile descrise mai sus, pe prețul de cost, adică, lei 35 kg., predat în pachete de cel puțin un kg. etichetate și sigilate.

Pentru lămurirea cultivatorilor, ministerul distribue odată cu sămânța și învățăturile de lipsă. Un kg. de sămânță ajunge pentru 5 metri pătrați.

Sămânțul se poate face în rânduri, la depărtare de 80 cm. iar sămânța se sãmână pe rând în mod continuu, la 5—6 cm. una de alta, rămânând, ca mai tâziu, când plantele au 3—4 frunze, să se facă răritul la 35 cm. între plante.

Bumbacul se mai poate sãmăna și în cui-buri, la depărtare de 45 cm. pe rând, și la 80 cm. între rânduri.

La lucru deci toți, cari doriți să cultivați bumbac și Dumnezeu să vă binecuvinte munca.

Nicolae Pop,
prof. de economie.

Știrile Săptămânii.

Indemnați pe vecini și cunoscuți, să aboneze și dăușii „Unirea Poporului“, foale veche și cinstită, care scrie pe înțelesul poporului.

Grija sufletescă a servitoarelor.

Di profesor Ștefan Roșianu, părintele sufletesc al teologilor din Blaj, a urmat și urmează și în acest an bunul său obicei din anii trecuți, de a ținea în fiecare Duminică după vecernie câte o predică în biserica catedrală pentru servitori și servitoare. Nu putem decât să ne bucurăm de această faptă frumoasă a Părintelui Roșianu și de a îndemna pe stăpâni să-și trimită servitorii și servitoarele regulat la aceste predici, cari sunt de neprețuit folos pentru servitorime.

S'a amânat procesul studentului **Corneliu Zelea Codreanu**. La Focșani, unde era să se judece procesul studentului Corneliu Zelea Codreanu, s'a adunat atâta lume, cum n'a mai văzut Focșanii de multă vreme. Numai advocați erau peste o mie. Și lumea aștepta cu înfrigurare să audă rezultatul, când judecătorii au aflat de bine să amâne procesul pe sesiunea din Mai, fiindcă nu s'au prezentat toți martorii citați.

Ortodoxia amestecată în alegeri.

În alegerea de deputat dela Reghin s'au amestecat în mare măsură și arhieriei ortodocși. Insuși Patriarhul Miron dela București a trimis un săptămâni înainte o circulară către preoții ortodocși din jurul Reghinului, indemnându-i să țină cu d. Goga... Parcă d. Voicu Nițescu n'ar fi și domnia sa tot un ortodox! Mai mult: Episcopul Nichita dela Argeș (fost protopop la Reghin sub numele de Vasile Duma) a coborât însuși între alegători, spunând că aduce poruncă dela Mitropolitul Sibinului, să voteze toți ortodocșii cu d. Goga. Preoții ortodocși cari țin cu Partidul Național — spunea preasfințitul Nichita — vor fi mutați din parohiile lor și vor fi trași la răspundere pe cale bisericească! Episcopul Nicolae Ivan al Clujului încă și-a trimis un om la fața locului, pe asesorul Danciu, tot în numele ortodoxiei! — Trist lucru când se amestecă și vladicii în alegerile de deputați, cari știm că se fac cu deslănțuire de patimi și cu mult noroi. Mai rău i-o fi căzut acest lucru ortodoxului Voicu Nițescu, apăsător chiar de oamenii de legea sa. Aici se ajunge cu luptele confesionale coborâte și'n noroiul alegerilor!

Hoț de dolari. La poșta din orașul Focșani s'a băgat de seamă, că de mai multă vreme cineva desface scrisorile sosite din America și le dijmuește de dolari. Cei chieși s'au pus la pândă și au descoperit că hoțul este *factorul poștal* Dumitru Spănu. Dat fiind în judecată, ticălosul poștar a fost condamnat la 6 luni și o zi închisoare. Bine i-au făcut!

Știu cheltui și americanii. Un mare bogătan din Chicago cu numele Howard, căruia îi zic „regele lemnului“, și-a măritat de curând fata, și ospățul a fost făcut cu mare paradă. S'a mâncat și s'a beut acolo în preț de nu mai puțin ca 100 mii de dolari, ceea ce înseamnă în bani românești 20 milioane de lei! Să mai zică cineva, că americanii nu știu să-și petreacă.

Foc groaznic în capitala Japoniei.

În 18 Martie s'a iscat în Tokio, capitala Japoniei, un foc groaznic în partea de miazănoapte a orașului, în care au perit 1500 de oameni iară 20 de mii au rămas fără adăpost. Focarii n-au putut stinge altfel focul, decât așa că au dărâmat străzi întregi. Toată lumea trimite ajutoare bieților nefericiți.

S'a înmulțit lupii în Rusia. În iarna trecută lupii au fost atât de mulți în Rusia, cât au prăpădit peste 130 de mii de vite. Și haitele sunt foarte îndrăznețe. Nu mai cutează oamenii să iasă de prin sate de groaza lor. Teama e mare, că economii nu-și vor mai putea trimite vitele la pășune. Guvernul Sovietelor a hotărât să concentreze regimente întregi de armată în ținuturile primejduite de lupi.

Profetele pocăiților. Pocăiții (mucării) din orașul Cleveland (America de Nord) au fost umplut lumea cu profetia, că în ziua de 6 Februarie 1925 pierе lumea. Mulți oameni i-au crezut și așteptau ca în ziua numită să se scufunde pământul ori să nu mai răsără soarele... Dar de unde să se întâmple așa ceva! În ziua de 6 Februarie s'a făcut dimineață și s'a făcut seară ca din veci, și lumea a rămas tot lume precum a mai fost. Mucării văzând că profetia lor nu se împlinește, au căscat gurile proteste și foarte mulți s'au lăpădat de proccii cei mincinoși, întorcându-se în sânul bisericii vechi și adevărate! Acum prorocii cei mincinoși se trag de păr...

Ticăloșia omenească. Arătăm în altă parte a gazetei noastre pustiirile grozave pricinuite de vântul „Tornado“ în America de Nord. O știre mai nouă spune, că în orașele stricate de volbură și de foc, au început să se facă hoții mari. În deosebi negrii s'au apucat de jaf, furând tot cea mai rămas nestricat din cumplita nenorocire. Guvernul american a declarat stare de asediu în orașele pustiite de vânt și hoții sunt judecați militarmente și împușcați pe loc.

Americanilor nu le trebuie dascăli fără Dumnezeu. În țărișoara Tenesee din Statele Unite s'a votat de curând o lege care spune, că în școli nu mai pot fi numiți învățători și profesori cari nu cred în Dumnezeu și în dumnezeirea fiului său, Isus Hristos. Poporul american este astăzi foarte înaintat în toate privințele și, iată, totuș nu suferă să aibă dascăli fără credință în Dumnezeu. Ei știu că viața fără credință este o nebunie. Și mai știu, că învățătura fără Dumnezeu este o trufie primejdioasă.

Ninsoare mare în Banat. În zilele de 14, 15 și 16 Martie în Banat a fost zăpadă așa de mare încât s'au înzăpezit trenurile și pe linia Oravița-Anina și Anina-Berzov nici n-au mers trenurile de loc.

Un om ciudat. Profesorul Tandler dela universitatea din Viena a arătat elevilor săi, studenților în medicină, un om foarte ciudat. El își poate mișca inima când spre dreapta când spre stânga și poate să-i încetineze bătăile. Își mută când vrea mâțele, în piept. Își face pielea de pe un braț ca de gâscă sau își sburlește părul din cap. Poate râde cu o parte a obrazului și cu cealaltă să plângă.

Plantele de leac sunt foarte scumpe, iar noi le cumpărăm din țări străine, cu toată că și la noi se fac, și încă poate mai bine ca altundeva. Văzând ministerul agriculturii căți bani ies din țară pe astfel de ierburi și burueni, a hotărât, că va sămăna în șase părți ale țării astfel de plante și va vedea că plătește-se ca să fie cultivate și la noi.

O lege nouă în felul ei. În statul New-Jersey din America s'a adus o lege, care va pune în uimire lumea întreagă. Unii învățați susțin adică, cămă făcătorii de rele și nebunii au copii cari și ei vor fi făcători de rele ori nebuni, ca și părinții lor. Ca să împiedece deci aceasta, senatul statului a adus legea, că acei făcători de rele și nebuni, cari tot mereu recad în păcatul lor, să fie jugăniți, ca astfel să nu li-se mai înmulțească neamul.

Cărți nouă.

Credința soldatului român. Rugăciuni și învățături pentru militari de **Dr. Iuliu Florian** fost preot în armată.

Părintele canonic Dr. Iuliu Florian din Blaj a fost multă vreme preot militar și a făcut și întreg războiul alături de flacăii români ai Ardealului. În atâția ani de militarie a știut să cunoască și să cucerească inimile soldaților. A fost cel mai drag și mai iubit sfătuitor și mângâietor al lor. I-a învățat să se roage și să-și pună nădejdea în Dumnezeu, atunci când moartea îi pândea din toate șanțurile. Părintele Florian nici azi, când alte îndatoriri l-au despărțit de »mundirul«, cătănesc, nu și-a uitat de scumpii săi feciori. Nu și-a uitat de ei, ci le trimite inima sa întreagă, în forma unei foarte frumoase cărțițele de rugăciuni, în care soldații vor găsi toate mângăierile creștinești în sbuciumata lor viață de apărători ai țării.

Cartea cuprinde toate rugăciunile de lipsă pentru soldați și o mulțime de sfaturi cum să asculte de mai mari și cum să-și iubească serviciul și țara scumpă, ai cărei stâlpi de tărie sunt ei. Cu adevărat nu putea nimeni să le facă flăcăilor noștri de prin căzărmi și de prin grelele servicii dela graniți o mai mare binefacere decât Părintele Florian cu cartea sa de rugăciuni. Și mare bine le fac și aceia cari le dau soldaților în mână această armă de tărie sufletească! Acest lucru îl pot face părinții și rudeniile soldaților, trimițându-le în scrisori câte-o cărțițică de rugăciuni numită »Credința soldatului român«.

Cărțițica se află de vânzare la **Librăria Seminarului teologic din Blaj** și costă 12 Lei.

Poșta gazetei.

Ioan Pop, Popești. Am primit 90 Lei.
Alexandru Rusu, Tagul-mare. Am primit 450 Lei.
Of. parohial Pojorta. Am primit 75 Lei. Mai restă pe 1924 90 Lei, iar pe 1925 30 Lei.
Ioan Miclea, Iclodul-mare. Am primit 64 Lei.
Petru Ocoșiu, Lechința de Mureș, Am primit 220 Lei.
Teodor Const. Fiecut. Am primit 105 Lei.
Prof. Vasile Abuseanu. Abonamentul pe 1925 l-am primit cu mulțumită.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Publicașune.

Administrația Centr. Capitulară aduce la cunoștință, că 5 case cu prăvălii sunt de închiriat. Casele sunt situate în piața In. M. Clain, în stradele: Regele Ferdinand și Regina Maria. Condițiile se pot afla la Administrație. Ofertele de chirie se vor înainta acolo până în 5 Aprilie 1925.

(36) 1-1

Nr. 312-95.

CONCURS.

Pentru repararea radicală a bisericii gr.-cat. din Bucurdea grănoasă, protopopiatul Blaj, se deschide concurs până la 2 April 1925.

Planul și devizul se pot vedea zilnic la Oficiul parohial din numita comună. Blaj, 23 Martie 1925.

(35) 1-1

Oficiul protopopesc. -

Se caută

(28) 3-3

2 băieți

harniei, din familie bună, — mai preferiți sunt cei cu clase de liceu, la prăvălia

S. NYERGES—Blaj.

Pentru economi

Prăvălia noastră a primit de curând un mare transport de marfă nouă, proaspătă din celea mai bune fabrici:

Fere de plug, Capete de plug, Arșauă, Lopeți, Sape, Furoi de fier, Greble de grădină, Rafuri, Cercuri de butii, Sârmă implotită, Sârmă spinosă, Tement Ghips, Trestie de ștuatură

Și tot felul de unelte pentru economie cu prețuri scăzute se pot cumpăra mai bine decât oriunde la

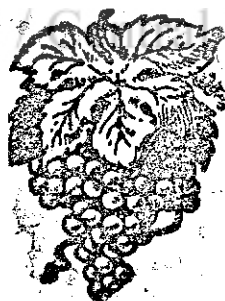
[34] 1-2

Henrich et Comp, prăvălie de fier
B L A J, Strada Regina Maria
TELEFON: Nr. 14.

Se caută

1 cală pentru rotărie. Aplicație imediată. Adresa KULIBACS PAUL — Blaj. Strada Călărași.

(27) 1-2

(12) 4-4

Altoi de vie

cei mai buni și din celea mai alese soiuri, se găsesc în toată vremea la

Curtea mitropolitană din Blaj.

Nimenia să nu-și facă vie până nu vede pipinierele Curții mitropolitane din Blaj!

Cine dorește

marfă bună, să cerceteze cu încredere depozitul de piele a lui IOAN BLAGA din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari

Prețuri scăzute! — Marfă bună!

(13) 4-10

Administrația Centrală Capitulară Blaj.

La domeniul fondului Bazilican din Bucurdea se află de vânzare vieri albi mangol (mongoliță) în etate de 1 an.

(20) 2-3

De vânzare

o mașină de trierat 1720, motor de 6 cai cu benzin, în stare bună, la Vasiliu Barna, Blaj str. Samoilă Vulcan Nr. 165. Informații în scris nu se dau.

(25) 3-3

Cereți pretutindeni renumitul CEAI ENGLEZESC

Horniman

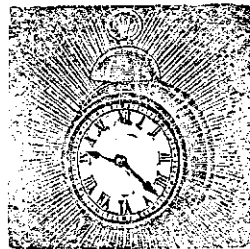
Reprezentantul general și depositar: Societatea anonimă

„Otto și Alfred Herzog”

4. 12-15 București Calea Văcărești 4.

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în BLAJ
Strada Timofei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de busunar cât și de părete. Face și reparații de orice fel.

Prețuri reduse.

Cumpăr aurituri și argintării.

16. 4-2

De vândut

(19) 3-4

O casă

în Strada Gărei Nr. 188. Prețul se poate afla la proprietarul.

Se caută

2 băieți

ca învățăcei în prăvălia de coloniale

(29) 2-3

I. NYERGES.
Str. Vancea.

Mare ieftinătate la Blaj

la magazinul

ȘTEFAN NYERGES

se vând cu prețuri ocazionale stoffe de iarnă, flanele, barcheturi, tricotaje, sifoane, borangicuri pentru costume naționale, sîrmă, arniciuri, bumbăcărie ș. a.

La secția cu coloniale:

aflați renumitul ciai englezesc, romuri veritabile, pesmeți, bomboane, ciocolată, și cele mai bune cafele, orezuri, fărină. —

Nu scăpați

ocazia!

o o

o

(9) 24-52

— Serviciu prompt! —